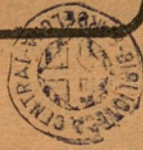

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Número solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económic y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïnt lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet *Banch* en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

Tres llibertats diferentas y una sola veritable

Hi han tres classes de llibertat: la roja, la negra y la incolora. Sols aquesta es la veritable, porque la llibertat pera esser tal no pot tenir determinat color. Ha d'esser trasparente porque a través d'ella pugui veures en tota la Humanitat trencá els seus raigs en el prisma del individu. No pot tenir pendents que vertiginosament conduheixin al abim ni que costosament obliguin a fer l'ascensió vers els cimalls: ha d'esser plana com el mar y com ell deixar creuar en las més encontradas direccions tots els baixells de totas las banderas.

La llibertat absoluta no es possible en societat. En aquesta sols es possible la relativa coexistint segons la fórmula del imperatiu de Kant, detentintse en aquell punt ahont comensa la d'un altre individu.

La verdadera llibertat es la negació del deber. Un home es tant més lliure cuan a més cosas *pot* respondre ab la frase: No ho vull fer. Un home es tant més lliure cuan mes amplement

pot dir: Jo visch. La primera negació y la segona afirmació son afirmacions claras de la propia personalitat. Cuan d'un baixell se pot dir que camina es que sura en un medi líquit; cuan d'una personalitat se pot dir que viu conform sa voluntat, se pot dir que's mou en un ambient de llibertat.

Pero al costat d'aquesta llibertat verdadera hi ha la roja y la negra. Abdugas no ho son per quant vos obligan *a fer*. La primera es la llibertat jacobina; es considerada com a fi; se la desitja tal com la pintan en els cromos; te a la ma esquerra una teya arborada y a la dreta una espasa nomenada de la *justicia*—aixó es: de la venjansa disfresada. La practican els revolucionaris de fets quina política se fonamenta en tallar caps pero no en elaborarne. Aquesta mena de llibertat es una arcabota que porta a banda y banda a las dugas verges República y Democracia, pera prostituir las. Els que la practican, diuhen mal dels capellans, tenen per urgent necessitat negar a Deu, malparlan de l'ala dreta del esperit sant, prometen ciris a santa Rita cuant tenen la dona a prenys, batejan las criaturas y odian y desprecian a las donas que s'amistansan.

Parlan d'implantar la llibertat per medi d'una lley; jamay los hi faréu compendre que la llibertat